

Thứ Sáu, 16-1-2026. Năm A
Friday, January-16-2026. Year A
Tuần 1 Thường Niên

1Sm 8,4-7. 10-22

1 Samuen 8:4-7, 10-22

Không phải chúng gạt bỏ người, mà là chúng gạt bỏ Ta, không chịu để Ta làm vua của chúng (1Sm 8,7)

By the time the elders of Israel asked Samuen to appoint a king for them, Israel had been ruled for hundreds of years by judges. These judges weren't permanent rulers; they were appointed by God to lead his people when they faced an enemy. But the people wanted more than occasional defenders. They wanted a king, "as other nations have" (1 Samuen 8:5).

Samuen, who was both a judge and a prophet, might have felt rejected by the people's demands. But the Lord cut through to the heart of the matter. In asking for a king in order to be like the other nations, the people were not rejecting Samuen but God himself. They were ignoring their call to be a unique people belonging to the Lord. God had called and formed them so that they could reveal a different way to be a nation—attentive to the Lord and walking in his ways. But even when Samuen warned them of the pitfalls of having a king, the people refused to listen.

Although the people were rejecting the Lord, he never rejected them. He gave them a king as they wanted. And in his mercy, he walked with them through all the lessons they would have to learn from having a king and trying to be like the surrounding nations. Time and again, he would draw them back to himself, urging them to repent and follow him more closely. Ultimately, he sent them the King who would be the embodiment of God's own kingship over his people.

Vào thời điểm các trưởng lão Israel yêu cầu Samuen chỉ định một vị vua cho họ, Israel đã được cai trị bởi các quan xét hàng trăm năm. Các quan xét này không phải là những người cai trị lâu dài; họ được Thiên Chúa bổ nhiệm để dẫn dắt dân Ngài khi họ đối mặt với kẻ thù. Nhưng dân chúng mong muốn nhiều hơn là những người bảo vệ tạm thời. Họ muốn một vị vua, "như các dân tộc khác" (1Sm 8,5).

Samuen, vừa là một quan xét vừa là một nhà tiên tri, có thể đã cảm thấy bị dân chúng từ chối. Nhưng Chúa đã đi thẳng vào vấn đề. Khi cầu xin một vị vua để giống như các dân tộc khác, dân chúng không từ chối Samuen mà là chính Thiên Chúa. Họ đã phớt lờ lời kêu gọi trở thành một dân tộc độc nhất thuộc về Chúa. Thiên Chúa đã kêu gọi và hình thành họ để họ có thể thể hiện một cách khác để trở thành một dân tộc - luôn chú tâm đến Chúa và bước đi theo đường lối của Ngài. Nhưng ngay cả khi Samuen cảnh báo họ về những cạm bẫy của việc có một vị vua, dân chúng vẫn không chịu lắng nghe.

Mặc dù dân chúng từ chối Chúa, nhưng Ngài không bao giờ từ chối họ. Ngài ban cho họ một vị vua theo ý muốn của họ. Và trong lòng thương xót, Ngài đã đồng hành cùng họ qua tất cả những bài học mà họ sẽ phải học từ việc có một vị vua và cố gắng trở nên giống như các dân tộc xung quanh. Hết lần này đến lần khác, Ngài kéo họ trở về với Ngài, thúc giục họ ăn năn và bước theo Ngài sát sao hơn. Cuối cùng, Ngài đã sai đến cho họ một vị Vua, người sẽ là hiện thân của vương quyền Thiên Chúa trên dân Ngài.

We are called to be God's people, too. And like the Israelites, we can face temptations to pursue the ways of the world. We may define success by the standards of the people around us or try to bolster our confidence by seeking worldly validation. But the truth is that we have the living God dwelling in us. And while worldly security or acclaim might be appealing, God's plan for us is much greater.

You have been set apart for God! He has called you to be his child, and he holds you in the palm of his hand. He loves you and has filled you with his life. Your life can be a great adventure as you listen to his Spirit and follow his ways. You can show the world a completely different way of living.

“Lord, thank you for calling me to be your own. I choose you as my King. Come and shine through me.”

Chúng ta cũng được kêu gọi để trở thành dân của Thiên Chúa. Và giống như dân Israel, chúng ta có thể đối mặt với những cám dỗ theo đuổi đường lối của thế gian. Chúng ta có thể định nghĩa thành công theo tiêu chuẩn của những người xung quanh hoặc cố gắng củng cố sự tự tin của mình bằng cách tìm kiếm sự công nhận của thế gian. Nhưng sự thật là chúng ta có Thiên Chúa hằng sống ngự trong mình. Và mặc dù sự an toàn hay danh vọng của thế gian có thể hấp dẫn, nhưng kế hoạch của Thiên Chúa dành cho chúng ta còn vĩ đại hơn nhiều.

Bạn đã được biệt riêng cho Thiên Chúa! Ngài đã gọi bạn làm con Ngài, và Ngài nắm giữ bạn trong lòng bàn tay Ngài. Ngài yêu thương bạn và đã đổ đầy sự sống của Ngài vào bạn. Cuộc đời bạn có thể là một cuộc phiêu lưu tuyệt vời khi bạn lắng nghe Thánh Linh Ngài và bước theo đường lối Ngài. Bạn có thể cho thế giới thấy một lối sống hoàn toàn khác.

Lạy Chúa, cảm ơn Chúa đã gọi con về làm con của Chúa. Con chọn Chúa làm Vua của con. Xin hãy đến và soi sáng qua con.

Mc 2, 1-12

Mark 2:1-12

Này con, tội con đã được tha (Mc 2,5)

Picture yourself in the crowd that day. You've heard about Jesus' ability to work miracles—and now here he is. You make your way through the crowd to Jesus' house and somehow find a spot just inside the door. You see a man totally paralyzed being lowered through the roof. And then a few minutes later he walks out on his own. It's an event you will never forget.

But you might not remember Jesus' first words to the man: “Your sins are forgiven” (Mark 2:5). After all, the sight of him getting up and walking could easily make you forget how

Hãy hình dung chính bạn trong đám đông ngày hôm đó. Bạn đã nghe nói về khả năng làm phép lạ của Chúa Giêsu - và bây giờ Ngài ở đây. Bạn băng qua đám đông để đến nhà Chúa Giêsu và tìm được một chỗ ngay bên trong cửa. Bạn nhìn thấy một người đàn ông bị liệt hoàn toàn đang được hạ xuống qua mái nhà. Và sau đó vài phút anh ấy tự mình bước ra ngoài. Đó là một sự kiện bạn sẽ không bao giờ quên.

Nhưng bạn có thể không nhớ những lời đầu tiên của Chúa Giêsu nói với người này: “Tội lỗi của con đã được tha” (Mc 2,5). Suy cho cùng, hình ảnh anh ta đứng dậy và bước đi có

utterly astounding Jesus' words were.

As amazing as any physical healing is, being delivered from sin is a much bigger miracle. By forgiving this man's sins, Jesus revealed that he himself is God, because only God can forgive sins. And when Jesus forgives our sins, he releases us from the bondage and "paralysis" that sin creates in our lives. He sets us free and opens our hearts to know the love of our God.

That's the grace we have access to through the Sacrament of Reconciliation. But there may be times when we lose sight of that grace. Confession can seem like a relatively mundane event. Maybe even a bit routine. You go into the confessional, admit your sins, and say the Act of Contrition. You might start to wonder if anything is really happening.

But don't lose sight of what occurs during the sacrament: Jesus is there in the person of the priest, not only forgiving your sins—which would be miracle enough—but also beginning to heal your soul from the effects of sin. He says to you, "Neither do I condemn you. Go, and from now on do not sin any more" (John 8:11). His healing words help you get up and move forward. Every Confession is an outpouring of God's mercy that restores you and frees you to walk in his grace and love.

You may not feel any different when you leave the confessional. But each time, like the man healed from paralysis, you can receive the miracle of freedom from sin and its effects. So take to heart Jesus' words to you: "Child, your sins are forgiven" (Mark 2:5)!

"Lord, thank you for your great mercy! Help

thể dễ dàng khiến bạn quên đi những lời của Chúa Giêsu đáng kinh ngạc đến mức nào.

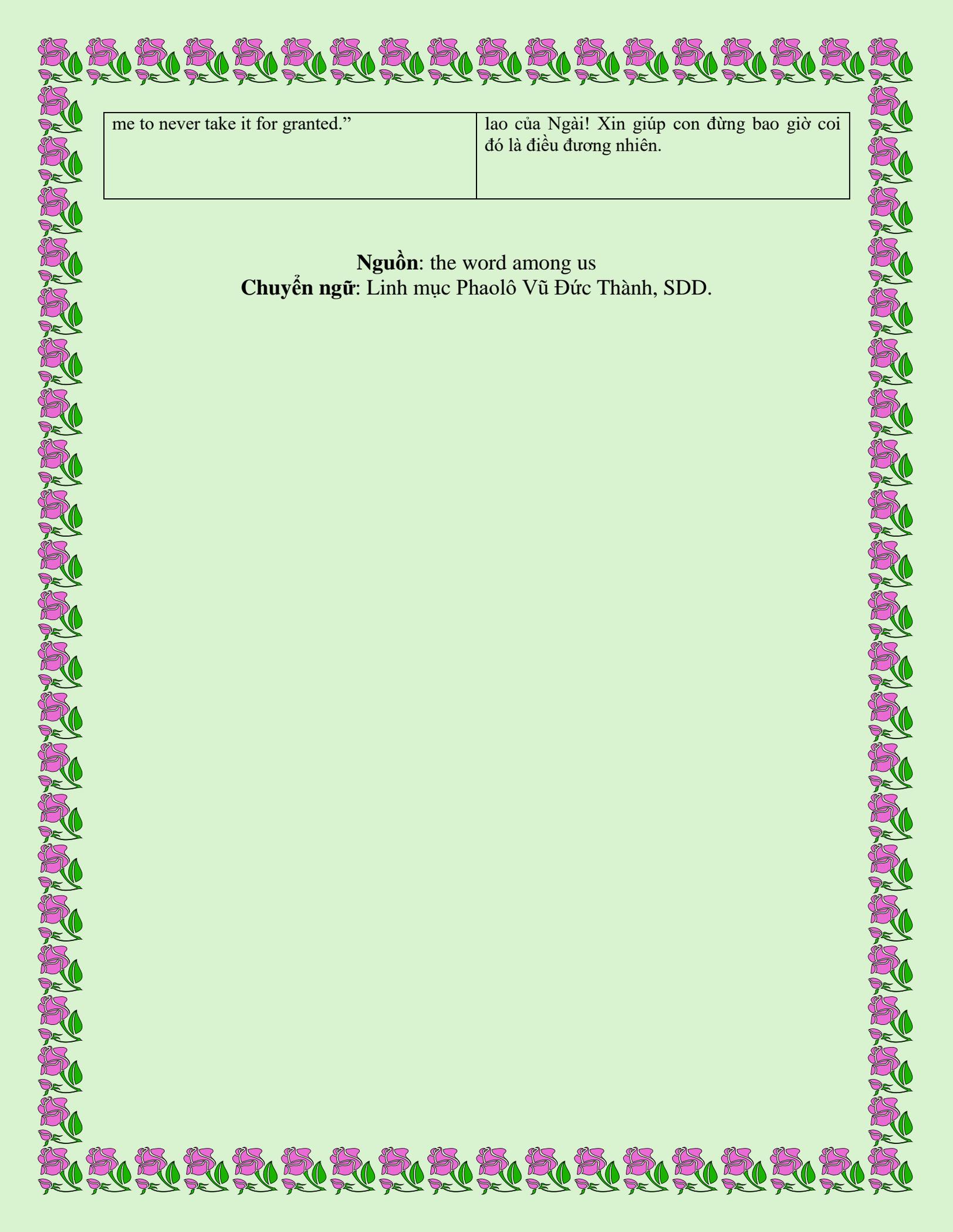
Cũng tuyệt vời như bất kỳ sự chữa lành thể lý nào, việc được giải thoát khỏi tội lỗi là một phép lạ lớn hơn nhiều. Khi tha tội cho người này, Chúa Giêsu mạc khải rằng chính Ngài là Thiên Chúa, vì chỉ có Thiên Chúa mới có thể tha tội. Và khi Chúa Giêsu tha thứ tội lỗi của chúng ta, Ngài giải thoát chúng ta khỏi sự trói buộc và "tê liệt" mà tội lỗi tạo ra trong cuộc sống của chúng ta. Ngài giải thoát chúng ta và mở rộng tâm hồn chúng ta để nhận biết tình yêu của Thiên Chúa.

Đó là ân sủng mà chúng ta có được nhờ Bí tích Hòa giải. Nhưng có thể có lúc chúng ta đánh mất ân sủng đó. Việc xưng tội có thể giống như một sự kiện tương đối trần tục. Thậm chí có thể là một chút thói quen. Bạn vào tòa giải tội, thú nhận tội lỗi của mình và nói lời ăn năn sám hối. Bạn có thể bắt đầu tự hỏi liệu có điều gì thực sự đang xảy ra không.

Nhưng đừng quên những gì xảy ra trong bí tích: Chúa Giêsu hiện diện trong con người linh mục, không chỉ tha thứ tội lỗi của bạn - điều đó đủ là phép lạ rồi - mà còn bắt đầu chữa lành linh hồn bạn khỏi hậu quả của tội lỗi. Ngài nói với bạn: "Tôi cũng không lên án bạn. Hãy về đi và từ nay đừng phạm tội nữa" (Ga 8,11). Những lời chữa lành của Ngài giúp bạn đứng dậy và tiến về phía trước. Mỗi lần xưng tội là sự tuôn đổ lòng thương xót của Thiên Chúa để phục hồi bạn và giải thoát bạn bước đi trong ân sủng và tình yêu của Ngài.

Bạn có thể không cảm thấy khác biệt gì khi rời tòa giải tội. Nhưng mỗi lần, giống như người được chữa lành khỏi bệnh tê liệt, bạn có thể nhận được phép lạ thoát khỏi tội lỗi và những ảnh hưởng của nó. Vì vậy, hãy ghi nhớ những lời Chúa Giêsu nói với bạn: "Hỡi con, tội con đã được tha" (Mc 2,5)!

Lạy Chúa, tạ ơn Chúa vì lòng thương xót lớn

me to never take it for granted.”	lao của Ngài! Xin giúp con đừng bao giờ coi đó là điều đương nhiên.
-----------------------------------	---

Nguồn: the word among us
Chuyên ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.